

Особливістю вкладів (депозитів) до запитання є їх повернення на першу вимогу клієнта, і, відповідно, відсоткова ставка по ним є нижчою, ніж по строкову вкладу.

Таким чином, банківські депозити є одним із активних джерел пасивного доходу населення України, яке пов'язане із вирішенням ряду різних завдань для різних верств населення.

Література.

1. Веб-портал національного банку України.
URL: <https://bank.gov.ua>.
2. Депозити Укрстройінвестбанка. URL: <https://minfin.com.ua/deposits/pensioners/>.
3. Процентні ставки по вкладам у Приватбанку
URL: <https://privatbank.ua/ru/deposit>.
4. Доходи у вигляді процентів, нарахованих на банківський депозит, оподатковуються податком на доходи фізичних осіб і війським збором.
URL: <http://if.sfs.gov.ua/media-ark/news-ark/print-274588.html>.
5. Довгострокові накопичувальні програми Райффайзен Банку Авалъ. URL: <https://ex.aval.ua/personal/accounts/polis/>.
6. Ставки по пенсійним накопичувальним вкладам.
URL: <https://mtb.ua/personal/deposits/item/pensionnyj>.

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЯМИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

НЕМЦОВА Т.Є.

*ХАРКІВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ
ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ ХНТУСГ*

Харчова промисловість - найбільш інвестиційно приваблива галузь української промисловості, яка характеризується швидкою окупністю інвестицій, наявністю бази сировини для виробництва харчової продукції та існуванням ринків збуту. Сфера харчової промисловості характеризується меншою залежністю від кон'юнктурних змін на зовнішніх ринках завдяки значній ємності внутрішнього ринку та низькій еластичності попиту на продовольчу продукцію, тому надходження інвестицій, зокрема на підприємства харчової промисловості, дасть змогу покращити інвестиційний клімат України.

Проблема формування механізму управління інвестиціями для ефективної інноваційної діяльності на підприємствах харчової промисловості є актуальною та своєчасною. Важливість дослідження цієї проблеми для підприємств харчової промисловості визначається зростаючим значенням інновацій для підвищення ефективності діяльності харчових підприємств і для розвитку промисловості в цілому; необхідністю істотних перетворень в області організації і регулювання фінансово-господарської діяльності підприємств, обумовлених актуальністю переходу до інноваційного напрямку розвитку.

Дослідженням питань розвитку системи управління на підприємствах харчової промисловості присвячені праці зарубіжних і вітчизняних дослідників, серед яких: А.І. Амоша, З.С. Варналій, Н.Й. Басюркіна, О.А. Гальцова, В.М. Гесць С. Шумилін, А. Швецов та інші. Проблеми ефективного розвитку підприємств харчової промисловості розглядалися у працях вчених-економістів: П.П. Борщевського, А.В. Дейнеко, В.М. Заболотного, О.Б. Каламан, З.Є. Шершньової та інших. Роботи зазначених авторів формують науковий базис в системі управління інвестиційною діяльністю харчових підприємств.

Інвестиційна діяльність є досить складним процесом в діяльності господарюючого суб'єкта. Кожне підприємство розвивається та повинно фінансувати свою діяльність, проте методів фінансування є багато й кожен має певні переваги, а також недоліки. Тому підприємство повинно планувати свою діяльність через розробку стратегічних напрямків. «В процесі розробки цих напрямів інвестиційної діяльності підприємства послідовно вирішуються три головні завдання:

- 1) визначення співвідношення різних форм інвестування на окремих етапах перспективного періоду;
- 2) визначення галузевої спрямованості інвестиційної діяльності;
- 3) визначення регіональної спрямованості інвестиційної діяльності».

Для підприємств, у яких виробнича діяльність є основною, переважною формою є інвестування в реальні інвестиційні проекти, щоб освоювати нові види продукції. Для цих підприємств фінансове інвестування асоціюється лише з короткостроковим, оскільки підприємство в даному випадку виступає як інституційний інвестор, тому що фондовий ринок є основною платформою для ведення інвестиційної діяльності.

Ефективна організація інвестиційної діяльності при раціональному шляху ведення інвестиційної діяльності впливає з розробки і реалізації інвестиційних програм. Інвестиційну програму необхідно розглядати як сукупність впроваджених інвестиційних проектів.

Розробка стратегічного інвестиційного плану передбачає:

- цільові напрями та пріоритетні задачі інвестиційної діяльності на перспективний період з метою вкладення коштів саме в розвиток даного спрямування;
- стратегічного формування інвестицій, тобто розрахунок потреби в інвестиційних коштах з урахуванням співвідношення можливих розмірів власних джерел коштів та позикових, які можуть бути доступні до залучення в якості інвестиційних ресурсів;
- альтернативних інвестиційних проектів, проведення їх оцінки, відбір ряду пріоритетних проектів для реалізації, але при узгодженні з керівництвом відповідно до їх ефективності та окупності.

Система управління інвестиційною діяльністю на підприємствах харчової промисловості передбачає реалізацію впровадження комплексу пріоритетних етапів таких як: формування портфелю капіталу, визначення стратегічних та тактичних цілей для інвестування, проведення аналізу бізнес-планів проектів з метою зменшення витрат, використання рентабельності інвестицій протягом всього їх циклу, а також спрощення процесу погодження та прийняття обґрунтованого рішення, постійне аналізування метою швидкого реагування на тактичні зміни, впровадження уніфікованого підходу та прийняття культури постійного вдосконалення.

Література.

1. Заворотній, Р. І. Фінансова оцінка бізнесу: теорія, практика та інноваційні підходи: монографія / Р. І. Заворотній. – К.: КНЕУ, 2012. – 295с
2. Страшинський В.І. Інвестиційне забезпечення підприємств харчової промисловості: стан, тенденції та проблеми/ В.І. Страшинський//Економіка.-2015.- Випуск 28.-С. 65-72
3. Череп А.В. Інвестознавство Навчальний посібник. - К.: Кондор,2006. - 398 с
4. Шергіна Л.А. Аналіз тенденцій і перспектив розвитку підприємств харчової промисловості України/ Л. А. Шергіна, А. Й. Жемба, Ю. І. Пономарьова// Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. – 2017. – № 875. – С. 181-187.

5. Щербак Є.А. Аналіз інноваційної діяльності підприємств харчової промисловості України/Є.А. Щербак// Продуктивність агропромислового виробництва. Економічні науки. - 2015. - № 27. - С. 38-44.

СОЦІАЛЬНИЙ РОЗВИТОК СІЛЬСЬКОЇ ГРОМАДИ

АКСЮТА Р.В. , ХНТУСГ ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКО*

З позиції управлінського підходу розвиток адміністративної одиниці можна розглядати як сукупність економічних і соціальних змін у розвитку визначеної території. Для адміністративної одиниці, як відкритої соціальної системи, джерелом розвитку є не тільки збереження цілісності, але й сприйняття усього, що відбувається в зовнішньому середовищі. Без постійного розвитку, змін, відновлення, адміністративна одиниця, перетворена в замкнуту систему, неминуче буде деградувати, а система управління, залишаючись патріархальною, стримуватиме розвиток адміністративної одиниці [3, с. 185].

Розвиток адміністративної одиниці – багатовекторний процес, який, насамперед, поділяється на дві основні складові: економічну і соціальну, поєднання яких і визначає успішність розвитку. Розвиток як поліпшення, на відміну від виживання чи стагнації, припускає такі зміни, що забезпечують усьому населенню широкі можливості користування суспільними благами.

Важливою характеристикою соціального розвитку є пвидкість протікання суспільних процесів. Розвиток адміністративної одиниці припускає досягнення високої якості життя місцевого населення, забезпечення більшого ступеня соціальної справедливості й рівності можливостей, особистої свободи.

Головною метою соціального розвитку адміністративної одиниці є створення умов для підвищення якості життя громадян, які живуть на її території. Оцінкою того чи іншого рівня соціального розвитку адміністративних одиниць є соціальний, економічний добробут людини. Процес розвитку – невід’ємний атрибут адміністративної одиниці, основа її існування. Розвиток припускає наявність мети і стратегії досягнення певних змін. В адміністративній

* Науковий керівник – Краля В.Г., к.е.н., доцент